

MAAR DE LENTE WIST HET NIET....

Het was begin 2020...

De mensen hadden een lange donkere winter achter de rug,
Februari was een hele onrustige maand geweest met veel stormen en veel regen.
De natuur was onrustig, alsof ze de mensen iets wilde vertellen, alsof ze de mensen
ergens voor wilde waarschuwen...En toen werd het Maart...

Het was Maart 2020...

De straten waren leeg, de meeste winkels waren gesloten, de meeste auto's stonden langs
de kant van de weg, de mensen kwamen bijna niet meer buiten en dat over de hele
wereld, landen gingen op slot, de mensen konden niet geloven dat dit gebeurde, het was
zo surrealistisch....Iedereen wist wat er aan de hand was.

Maar de lente wist het niet

En de bloemen bleven bloeien

En de zon scheen.... De eerste mooie lentedag sinds lange tijd brak aan

En de zwaluwen kwamen terug

En de lucht werd roze en blauw

Het werd later donker en 's ochtends kwam het licht vroeg door de ramen

Het was Maart 2020...

De jongeren studeerden online, vanuit huis, kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis
Pubers verveelden zich, ouders wisten niet wat te doen

Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen of om de hond uit te laten

Bijna alles was gesloten....zelfs de kantoren, hotels, restaurants en bars

Het leger begon uitgangen en grenzen te bewaken

Mensen moesten vanuit huis gaan werken, ondernemers kwamen in de problemen

De meeste kinderen konden niet meer naar school

Er was ineens niet genoeg ruimte voor iedereen in ziekenhuizen, operaties en
onderzoeken werden uitgesteld....Iedereen wist het.

Maar de lente wist het niet en het ontsproot

Ze draaide onverstoord haar jaarlijkse programma af

Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren

Het was Maart 2020

Iedereen zat thuis in quarantaine om gezondheidsredenen of preventief

Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk, anderen móesten

Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging

Iedereen moest flinke afstand tot elkaar bewaren, dat was afschuwelijk.

In de supermarkt waren allerlei schappen leeg.

Allerlei leuke dingen gingen niet meer door, daar werd een streep door gezet en
niemand wist wanneer dat weer kon.

Mensen werden beperkt in hun vrijheid terwijl er vrede was.

Over de hele wereld werden veel mensen ziek en het was besmettelijk...

Er was isolatie, ziekte en paniek....Toen werd de angst pas echt!!!

En de dagen zagen er allemaal hetzelfde uit... en de weken duurden ineens veel langer...

En iedereen hoopte dat er niet nóg meer strenge maatregelen zouden volgen....

De mensen zaten vast in een film en hoopten dagelijks op dé held...

De wereld was vertraagd terwijl het geen vakantie was, niemand had dit verwacht.

Iedereen wist wat er gebeurde.

Maar de lente wist het niet en de rozen bleven bloeien, de magnolia stond in de knop, de vogels begonnen aan hun nestjes.

En toen....het plezier van koken en samen eten werd herontdekt. Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met je kinderen kon doen, er was weer tijd om te schrijven en te lezen, mensen lieten hun fantasie de vrije loop en verveling ontsproot in creativiteit, sommigen leerden een nieuwe taal, ontdekten kunst. Sommigen ontdekten dat ze niet écht leefden en vonden de weg naar zichzelf terug. Anderen stopten met onwetend onderhandelen, iedereen had van de één op de andere dag veel meer tijd voor het gezin. Eentje sloot het kantoor en opende een herberg met slechts vier mensen, anderen verlieten hun vastgeroeste relatie om de liefde van hun leven te vinden, anderen boden aan om voor kwetsbare mensen boodschappen te doen of te koken. Iedereen wist ineens wat een 'vitaal beroep' was, deze mensen werden helden, ze werden meer gewaardeerd dan ooit.

Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken of zingen om op deze manier samen te zijn.

Mensen kregen oog voor eenzaamheid en verzonnen dingen om er iets aan te doen, mensen herstelden van hun stressvolle leven. Mensen die elkaar niet kenden begonnen spontaan een praatje met elkaar.

De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen zodat ze niet failliet zouden gaan of mensen zouden moeten ontslaan. Gepensioneerd zorgpersoneel bood zichzelf aan om te helpen in de Zorg.

Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers, iedereen wilde iets doen. Om 20.00 uur 's avonds gingen mensen uit allerlei landen klappen voor alle artsen, verpleegkundigen en zorgpersoneel die keihard aan het werk waren om in de zorg alles draaiende te houden.

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid en verbinding, van saamhorigheid, van sociale contacten en misschien ook van zijn roeping, dit deed iets met het collectieve bewustzijn.

En de economie ging bijna kopje onder, maar stopte niet, het vond zichzelf opnieuw uit.

En de lente wist het niet, de bloemen bleven bloeien de bomen liepen uit en het werd steeds warmer en er waren veel meer vogels

En toen kwam de dag van bevrijding....

De mensen keken tv en de premier vertelde iedereen dat de noodsituatie voorbij was en dat het virus had verloren!! Dat iedereen **SAMEN** had gewonnen!!! En toen ging iedereen de straat op...

Met tranen in de ogen...Zonder maskers en handschoenen...De buurman werd geknuffeld, alsof hij een broer was en de wereld was mooier en liefdevoller geworden, de mensen waren humaner, ze hadden weer waarden en normen. De harten van mensen waren weer open, en dat had positieve gevolgen.

Doordat alles stil had gestaan kon de aarde weer ademen, ook zij was genezen van wat de mensen háár veel eerder hadden aangedaan.

En zo leerde iedereen de kracht van het leven.....

Susan Blanco